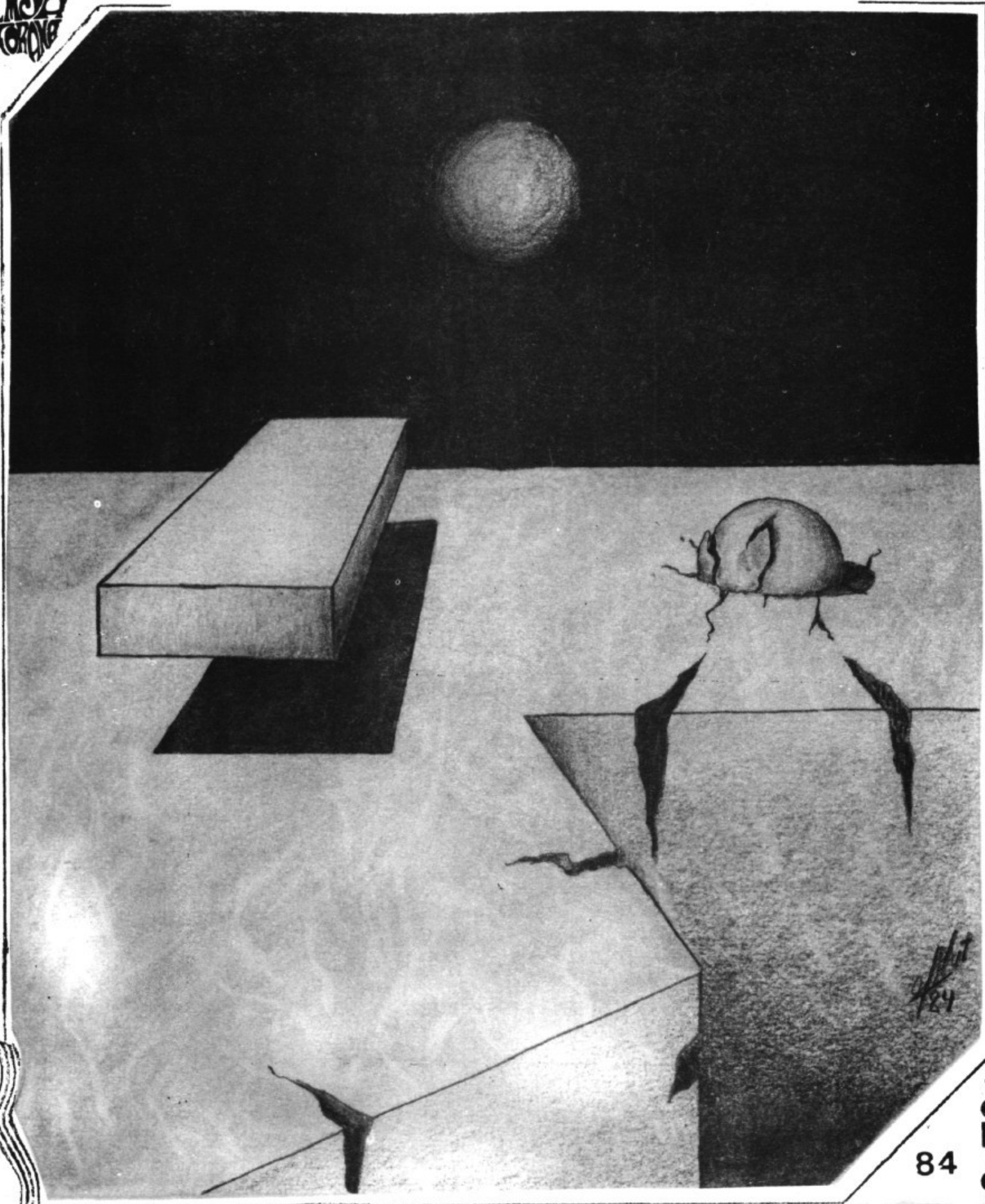

P PORTULCA

23

PRENSO
TORONTO

84

febr

S U M A R I

- Editorial, pàgina 1
Primera plana: Ple de gener, se-
guretat ciutadana, 1
Notícies. Quatre de fresques, 2
Els partits informen, 3
G.B.B. Marratxí, 3
Els cafès de la Vila: Ca'n Jaume
(Pòrtol), 4
I Musici. El so de les esponges
de mar, 5
L'Ajuntament i les restes arqueològiques, 5
Es cafetet amb... Miquela Lladó
(Música Nostra), 6
Imatges de la Vila: La naveta de
Son Caulelles, 7
Guia escèptica de Ciutat, 8

El 25 de cada mes es tanca el termini de recepció d'originals.

Els articles publicats a PORTULA expressen, únicament l'opinió de llurs autors.

Editat a S'Escola Vella, Pòrtol (Marratxí)
Imprès a ESCRIT, Ausiàs March, 5 (Palma)

D.L.:
PM 529/81

C O L . L A B O R A D O R S

Pere Andreu
A.P. de Marratxí
G.O.B. de Marratxí
Pere Estelrich i Massutí
Jaume Llabrés
Jordi Mestre i Casado
Miquel Sastre
Vicenç Sastre i Arrom
Antoni Pascual i Nadal

Consell de Redacció

Miquel Bosch i Auba
Ramon Díaz i Villalonga
Biel Massot i Muntaner
Miquel Mut i Sureda
Bernat Palou i Creus

Distribució

Antoni Mesquida i Amengual
Joan Pau Nadal i Gomila
Maria Palou i Creus
Pere Serra i Chumillas
Gabriel Vadell i Tous

Podeu trobar PORTULA als següents llocs:

A Pòrtol:

Papereria Ferrà
Papereria Conchín
Cafè ca'n Jaume

A Sa Cabaneta:

Cafè ca'n Carrió
Cafè Nou

A Ciutat:

Llibreria Embat
Llibreria Jovellanos
Llibreria Quart Creixent

A Inca:

Llibreria Espirafocs

EDITORIAL

Malgrat tenir un decret de bilingüisme i que la nostra llengua comença a tenir una força i un us més sovintejat, les forces públiques i algunes associacions del nostre terme, pareix que no se n'han donat compte d'aquesta realitat.

En primer lloc, l'Ajuntament, compost totalment de gent mallorquina i que parlen sempre la nostra llengua: tota la documentació "oficial" i les retolacions en castellà. Ni un trist paperet de tràmit burocràtic en la nostra llengua. Fins i tot la darrera memòria, editada íntegrament en castellà; una memòria dirigida a un poble on el 90% és de parla mallorquina. Al manco, per començar, l'Ajuntament hagués pogut fer aquesta memòria en bilingüe iniciant així una tasca de normalització que és més que necessària i de la qual, de moment, a nivell municipal res de res. De passada aprofitam per fer constar que a PORTULA no hem rebut encara dita memòria de manera oficial, tot i que un de nosaltres, a l'anterior número, ja ho advertia... Què deu passar?

També hem fet referència a associacions. Una d'elles és la de Pares d'Alumnes del Col·legi Costa i Llobera del nostre Terme. La Junta Directiva, sorgida de les darreres eleccions ha fet, fins ara, tots els escrits dirigits als pares totalment en castellà, quan l'anterior Junta havia aconseguit que tothom acceptés les convocatòries i els escrits fets en la nostra llengua; i ara la nova Junta amb total despreu per la nostra cultura ha tirat per terra la introducció que s'havia anat fent, arraconant d'aquesta manera una característica pròpia del nostre ser com si només servís per usar-la d'amagat o en petit comitè.

I, per fi, l'anomenada "Agrupació Socialista de Marratxí" ha editat un bolletí informatiu -perdó, "boletín informativo"- que l'única cosa que té d'aquí és el nom, tot lo demás és de fora. Curules apart: creim que pot ser molt interessant un bolletí d'aquest tipus i encoratjant al PSOE-Marratxí a seguir ençavant. Però, per favor, feis-lo un poc més nostre, que no pareixi del veïnat.

Srs de l'Ajuntament, de l'A.P.A. i del P.S.O.E. (entre d'altres):

No creis que ja basta de marginar la nostra llengua? No creis que ja és hora que el poble sàpiga que els mallorquins tenim una llengua i una cultura pròpies? No creis que, ben al contrari del que passa, hauríem de ser voltros els primers en usar-la i donar-la a conèixer?

Reivindicam lo nostre, cultura i llengua que ningú ens ha imposat per les armes sinó que és una herència dels nostres avantpassats que si aixecassin el cap i vessin el tracte que li donam renegarien de l'actual generació i ens dirien malvenuts.

PLE de GENER: **SEGURETAT CIUTADANA**

Un pic més l'Ajuntament va celebrar ple ordinaris, corresponent al mes de Gener, i com sempre va un ple sense cap tipus d'emoció, s'aproveraren els punts manco un, el cinquè, que era una proposta d'AP sobre la seguretat ciutadana, però anem a història d'aquest ple.

El punt cinquè, llegit pel secretari, feia referència a la proposta d'AP que hem mencionat abans, en aquesta proposta es demanava que s'instés Govern Autònom, perquè sol·licités al Govern Civil, més mitjans humans i materials per tal d'ampliar la seguretat ciutadana, aquesta proposta que havia estat rebutjada per la comissió d'interior, a ser rebutjada pel ple.

Acte seguit es donà lectura al punt sisè, que també era una proposta sobre seguretat ciutadana, però aquesta presentada pel PSOE. I en lloc d'anar dirigida a Govern Autònom, que encara no té competència damunt la seguretat ciutadana, anava al Governador Civil, i aquesta fou aprovada per l'Ajuntament.

Després d'haver-se aprovada, el Batlle digué que havia fetes unes gestions en relació a la seguretat ciutadana i que la Guardia Civil s'havia vist augmentada en dos números i que ja s'havia aprovat una plaça de municipal, i que per l'estiu se'n contractarien dos més. Davant aquesta explicació, el senyor Fierro, essent portantveu del PSOE, es donà per satisfet de les gestions dutes a terme i essent que trobava que això complia lo demanat a la proposta, i per aquests motius, retirava la mateixa. Cosa que amb l'aprovació dels regidors s'aprova.

st Antoni al Pla de Na Tesa

Com cada any es celebrà per aquí baix la festivitat de Sant Antoni, amb foguerons i beneïdes.

El passat dia 16, a Ca'n Gaspar i a Sant Llatzet, a Ca'n Galo, amb la col·laboració de grups folklòrics.

Ximbombes, cançons, bon menjar i bon vi, varen esser la tònica general. Malgrat el fret que feia i la circumstància que l'endemà era dia feiner, la concurrència del públic fou nombrosa.

Assistiren a aquets foguerons el nostre batle Guillem Vidal, i el nostre Tinent Batle i veïnats Sr. Montilla.

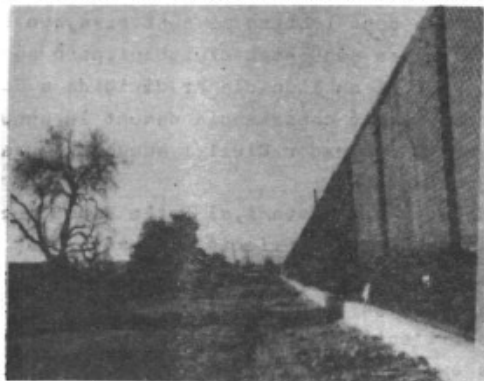

El dia 21, es varen fer les tradicionals beneïdes al Pla de Na Tesa, alguns veïn dugueren els seus animals a beneir, si bé l'assistència del públic no va esser molta, tal vegada degut a l'horari, les tres i mitja de l'horabaixa. Hi va haver l'actuació d'un grup folklòric i, com he dit, manco gent que l'any passat, només una carrossa, serà que aquest capellà no encara no s'ha fet massa amb la gent?

MIQUEL SASTRE.

son Bonet, tancat

Les autoritats militars de Son Bonet, per qüestions de seguretat, han tancat l'aeròdrom que separa el Pla de Na Tesa i el Pont d'Inca, per on hi passava molta gent dels dos nuclis per acursar camí, després d'aquest tancament, tant els nins del Pla de Na Tesa que van a escola al Pont d'Inca com l'altre gent,

auran d'anar d'un lloc a l'altre per un camí de ca i dos kilòmetres sense voravies ni llum, una voltera que no ofereix cap mena de seguretat per als vianants. Tot això agreujat en que no hi ha cap servici públic que juntí els dos nuclis, ja que l'únic que hi ha només arriba a Ca'n Galo.

MIQUEL BOSCH
BERMAT PALOU.-

U.M., ENAMORADA de Marratxí?

Sembla que el partit regionalista U.M., està enamorat de Marratxí, si el congrés constituent d'aquest partit ja va tenir lloc al nostre terme, i més concretament al restaurant "Ses Tres Germanes", ara, el darrer cap de setmana de gener, hi tengué lloc una reunió de batles d'aquest partit amb el president del grup de coordinació de grup municipals, i dels respectius comitès locals, aquesta reunió tractava d'unificar criteris a fi d'establir una actuació comú de cara a l'elaboració de pressuposts i debatre s'avant-projecte de la "Ley de Bases del Régimen Local".

4 DE FRESQUES

TANCAMENT DEL CINE DE PORTOL.- El passat mes de Gener el tancaren, era, el darrer lloc d'esplai que quedava a Marratxí. Ara ens queda esperar si qualque entitat el vol llogar per realitzar-hi qualque activitat cultural. Es un buit que cal omplir.

EL METGE RAFALINO.- Ens deixà el mes passat, fou metge a Marratxí durant molts d'anys. Des de aquestes planes i en nom de tots, vagi el nostre més sentit pésame.

REIS MOTORITZATS.- Així és, les seves Majestats els Reis Màgics d'Orient, arribaren a Portol en Vespa, es veu que la civada pels cavalls deu anar més cara que la venzina. De totes maneres estaran molt bé.

FOGUERONS DE SANT ANTONI.- Poc moment en aquestes festes, feren un fogueró els quintos i un o dos a cases particulars, però la gent no participà com els altres anys.

BALL DE BOT.- Des de el passat Desembre no hem sabut res de la professora que donava les classes, per la qual cosa aquestes s'han aturat, Ball de bot mallorquí despedit a "la francesa". Si qualcú vol seguir donant les classes, endavant, hi ha molta gent que s'ha quedat amb les ganes d'aprender-ne.

GIMNASSIA DE MANTENIMENT.- En Xisco, un el·lot de Ciutat, en dona classes al local de l'escola vella. Als estableixements de Portol, podeu veure els horaris anunciats als cartells, però per més informació aneu al dit local a parlar amb en Xisco.

els PARTITS INFORMEN

El passat 30 de Novembre del 83, AP, Marratxí va presentar una proposta al Consistori sobre seguretat Ciutadana.

Aquesta proposta va passar a la Comissió d'interior i fou informada desfavorablement -altra faltaria- pel regidor d'U.M. i del PSOE - no en faltava d'altra- Al·legant que no estaven d'acord amb el seu text. Evidentment aquesta fou la seva evasiva; amb qui no estaven d'acord (i això ja per definició), era amb el partit que l'havia presentada.

Fins aquí d'acord; La majoria de vota és la que decideix. Però lo més xocant és que tot seguit, suposadament en un rampell de creativitat, el portantveu del PSOE presenta la mateixa proposta, amb un text lleugerament corregit i augmentat perquè no es notés tant.

Però la sorpresa no acaba aquí; sotmés a votació el plagi s'apròva amb els vota favorables -altra mancaia- d'UM i PSOE.

Aquesta són els fets, però les conclusiones poden ser moltes i variades:

--Felicitam al portantveu del PSOE-Marratxí per la seva fertilitat d'idees i la seva rapidesa de reflexes polítics i ens oferim a passar-li una còpia de primera mà de totes les propostes que presentarem d'ara endavant, lògicament abans de presentar-les a l'Ajuntament.

--Es commovedor el zel demostrat pel portantveu del PSOE-Marratxí quan es preocupa de temes de vital importància per al municipi, com va ser el seu particular interès en conèixer els CRITERIS DE DISTRIBUCIO DE PAPERERES, instal·lades per l'Ajuntament.

--Sugereim al portantveu del PSOE-Marratxí que altres propostes molt interessants pel Municipi serien: declarar Marratxí com a zona desnuclearitzada o intercedir en favor dels focs polars que estan en imminent perill d'extinció.

--Es curiós observar el criteri unànime d'UM i PSOE al aprovar la mateixa proposta, però presentada en aquest cas pel PSOE

--Més curiós és encara el criteri unànime d'UM i PSOE en rebutjar presentada per AP

--Recordem la composició del consistori: UM-8 regidors, PSOE-3 regidors, AP-2 regidors. O per ventura anam equivocats i no és així?

--¿Ens trobam davant un fet aïllat, clara prova d'oportunisme polític, o és el començament d'una altra cosa molt més interessant?

Senyors regidors d'UM i PSOE: seria d'agrair un poc més de serietat. Marratxí bé la mereix.

ALIANZA POPULAR - Marratxí

G.O.B.

MARRATXÍ

Reproduim demunt Pòrtula la carta enviada a l'Ajuntament de Marratxí en contra de les fumigacions dels carrers i vials de la vila. Tot i essent un fet consumat, varem manifestar la nostra oposició rotunda per les raons que relacionam.

Marratxí, 7 de Genr de 1.984

Distingit senyor:

A través dels membres que habiteu en aquest municipi, el GOB presenta la seva oposició a les fumigacions de voreres projectades l'Ajuntament per tal com:

- 1- Són productes tòxics que maten o enverinen indiscriminadament tota vegetació i, de rebot, l'animal o persona que menji productes afectats.
- 2- Contaminen les aigües, especialment en aquesta època de pluges, a un terme on és quasi general a totes les cases la captació per a les cisternes. Aquest extrem no es recull al fullet de precaucions.
- 3- Aquests treballs de fumigació encobreixen un abandonament total de l'atenció als camins i voreres de carrers, que podrien ser evitate d'una vegada i per sempre amb obres adequades.
- 4- Indirectament, afecta també a animals protegits per la llei. Les consideram per tant, il·legals.
- 5- Tenim l'experiència de la mort de persones per haver consumit caragols afectats. No basten aquestes morts?

El GOB mantindrà la seva postura pública d'oposició a les esmentades fumigacions, així com una vigilància dels efectes produïts, per actuar en conseqüència, utilitzant, si fóra precis, els mitjans legals i de comunicació a l'abast. En qualsevol cas, consideram que la responsabilitat d'aquest procedir negligent recau sobre l'Ajuntament,

G.O.B. - Marratxí

Si qualche vegada teniu ganes d'escoltar històries d'antany, fer un truc "enveronat" amb gent "granada", o simplement menjar dues galletes d'Inca amb un parell d'olives i un tassó de vi sec, anau al cafè de Ca'n Jaume, i si d'usert, apart del que he dit abans podreu escoltar una bona glosada.

El trobareu a Pòrtol, al carrer "José Antonio", és, el cafè més antic i tradicional de la vila, i sense dub-

te, el que guarda més costums populars. Encara no fa un any que hi podieu trobar un tasseret d'aquests de fa cinquanta anys, curt, però molt alt, i de pedra, on els nins que hi entraven havien d'aixecar les puntes per agafar el "xuparillo" que havien comprat, ara per questions d'espai, ja que hi ha més gent que abans, l'han canviat, el tasser ha tornat barra.

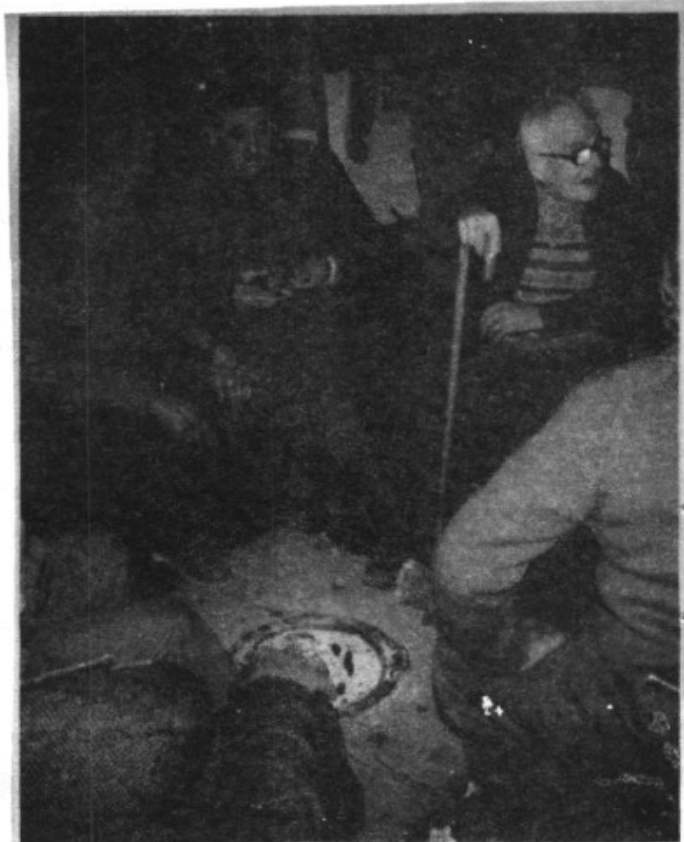
Així i tot, el més important d'allà dedins, la gent, no ha canviat.

L'ambient que es respira els dematins abans que comenci la jornada de treball o els Diumenges a l'hora del vermut, el trobam a pocs llocs. A l'hivern, passarem més gust d'asseure una hora amb la gent vella enrevoltant el braser i escoltant el que diuen, que de voure una bona pel·lícula al televisor, les històries que compten, si les poguessim gravar totes, ens faltaria molt poc per conèixer la història de la vila. Però el millor que podeu trobar per fer una bona xerrada és, sense dubte, l'amo En Jaume, el que fins fa uns anys ha estat al cap del negoci, ara, ha tornat vell i la "màquina" ja no en vol, per la qual cosa s'ha retirat deixant la tasca als més joves, així i tot encara vos faria asseure una bona estona escoltant les seves "aventures" de quan era jove, i segur que no ho tendrieu per temps perdut.

I la cultura?.... Si, també forma part d'aquest ambient, la que coneixem per cultura popular. No hi ha cap vespre que no hi trobem una taula o dues de traquers, la majoria de joves de Pòrtol hem après de jugar a truc dins Ca'n Jaume, quantes còpes hem hagut de pagar intentant guanyar trucs als vells sense aconseguir-ho, per cert, que hem sentit rumors que se'n vol posar en marxa un campionat. Fa una vintena d'anys, es feien nits de glosades, i hi venien els millors glosadors de l'illa, ara aquesta afició s'ha perduda, i a no esser que coincidessin els quatre o cinc glosadors que queden a Pòrtol, i això que estiguin de bones, és mal de fer sentir una bona glosada, i és una llàstima perquè ho fan de lo més bé, encara no fa molt vaig tenir la sort de sentir-los enrevoltats a una botella de conyac, i vos asseguro que no tenen res que desitjar d'altres. Tal vegada si s'hi posaven un poc més en serio, la gent jove a força de sentir-los s'animaria, i aquesta tradició no moriria.

I què més vos puc dir, doncs que per Nadal, Quines, i a la manera més tradicional: En mallorquí i amb "sa llepada", "ses cadirotes", "ses banderes d'Italia", "ses carabaces de Muro", etc.... incluídes, però d'això ja hem parlat en una altra ocasió, és una tradició amb molts de racons per gratar-hi. Ah, no sigueu malpensats, això no és cap reportatge publicitari, és una part més de "Els cafès de la vila", per conèixer un poc les característiques d'uns dels nostres llocs d'esplai. Fins una altre.

M. Gut.-

HISTÒRIES AL
VOLTANT DEL CALIU

I MUSICI EL SO DE LES ESPONGES DE MAR

Què és el so de les esponges de mar?

Quins cànctics -en els fons de les profunditats- entonen aquestes espècies marines ?

On no hi arriba la llum, on la distància i l'aigua amaguen els colors on la vida és silenci... les esponges de mar segur que animen, amb les seves melodies enclastrades sense poder sortir a la superfície, la pau i la riquesa.

Les fosses marines més fondes, escopen i amaguen el ressó de les esponges de mar: meitat vida, meitat silenci.

.....
Eugric això just quan encara es senten les cordes dels instruments italians de I Musici, a l'Auditòrium.

La imatge marina dels corals m'ha vingut a la memòria inspirada per aquest so únic i irrepètiblle del conjunt de cambra.

Només un qualificatiu mereix aquest so, aquest encant: Esponjat. De veritat que si les esponges de mar entonen, ho fan amb el mateix estil que "I Musici".

"I Musici" sembla posseir el secret de les fondàries, la màgia de la pesca.... la fórmula de la perfecció.

Em comentava un amic a la sortida del concert: "I Musici" posseix la imperfecció de lo perfecte". Quanta raó amaguen aquestes paraules!

Amb "I Musici", el poble de Mallorca ha oferit el seu homenatge a Marc Ferragut, creador, iniciador i ànima de l'Auditòrium. S'ha dit altres vegades, aplicat a altres ocasions: Si no tenguéssim l'Auditòrium, hauriem d'inventar-lo. Marc Ferragut s'adelantà a les nostres realitats. Ne és aquesta una definició de profeta ?

Pere Estelrich i Massutí
Son Cotoneret, 18, Gener 784

L'AJUNTAMENT I LES RESTES ARQUEOLÒGIQUES

Per part de la comissió de cultura, a la seva darrera reunió s'informa sobre la intenció que té l'Ajuntament de fer-se càrrec de la cova d'enterrament de Son Caulelles, monument prehistòric, cova que sortí damunt el llibre "Archaeologia XXVI" on W.J. Hemp en feia un estudi complet.

També per part de la regiduria de cultura es va fer un plànol on es reflexi la situació i estat de les restes arqueològiques del nostre terme, moltes de les qual ja han esta expoliades per gent que se'n ha aprofitat de la benevolència que fins ara havia existit a tots els nivells.

No hem d'oblidar que entre les restes arqueològiques, del nostre terme, fruit de l'expoliació impune, s'hi troba un crani trepanat, i que ara està actualment exhibit a un museu de Ciutat.

MIQUEL BOSCH

(Vegsu la cova esmentada a les "Imatges de la Vila" de la contraportada)

ES

AMB

Miquela Lladó

(música nostra)

Com va sortir Música Nostra?
 Ens vàrem conèixer tots a l'eg
 cola de música i danses d'en Tomeu
 Ensenyat. Pràmer formàrem el grup
 acompanyant dels balladors amb n'En
 ric, en Pep Toni i en Toni. Més
 tard s'hi va afegir en Pepet.

Quan vos juntàreu com a grup?
 Ara farà tres anys. Era el 81.

I la "independència"?

Vàrem veure que dins s'escola no podíem fer més
 que acompanyar la gent per ballar i que no anàvem per
 seguir la nostra evolució. Noltros volíem fer més coses:
 aquest tipus de cançons que hem arribat a fer
 ara, inclús de pròpies nostres, i vàrem decidir que
 fariem el grup Música Nostra independentment de l'eg
 cola.

Què és Música Nostra?

Crec que som un grup que volem fer música...nog
 tra en tots els aspectes. Està més clar que s'aigua.
 Feim música mallorquina de tota classe: cançó popular,
 cançó tradicional i cançó folklòrica i volem fer mú-
 sica -com ja feim- que és música feta nostra i que
 l'estam popularitzant perquè arribi en es poble i es
 poble s'identifiqui amb ella.

Ja que ha sortit el tema. Anem-hi per parts:
 cançó popular?

Hi ha dues coses: cançons populars i cançons que
 es popularitzen. Per a mi, cançó popular és en principi
 una cançó de la qual el poble n'ha oblidat l'autor i
 se l'ha feta seva i crec que així una cançó arriba
 a ser popular. Avui en dia crec que tenim cançons que
 s'han popularitzat, com poden ser cançons d'en Tomeu
 Penya, d'en Toni Morlà o d'en Lluís Llach. Jo crec
 que, per exemple, l'Estaca arribarà a ser una cançó
 popular quan un dia ningú sàpiga qui era en Lluís
 Llach o una minoria se'n recordi de qui era.

Cançó folklòrica?

Crec que també hem de
 distingir entre folklòric i
 folklorismes. El folklore
 crec que és la manifestació
 dels sentiments d'un poble
 en tots els aspectes. I els
 folklorismes són unes defor-
 macions d'aquests sentiments.
 Es a dir, crec que hi ha
 gent que utilitza el folklo-
 re per a fer folklorisme.
 Crec que és un folklore mani-
 pulat.

Cançó tradicional?

Tradicional és que t'ar-
 riba a través de les tradi-
 cions. Es a dir lo que va
 passant de generació en ge-
 neració i que perdura dins
 la manera de ser del poble.

On s'inclou Música Nos-
 tra?

Ja t'he dit que parti-
 cipàvem un poc de cada cosa.
 Volem fer reviure lo popular
 d'abans i popularitzar lo
 que és popularitzable dins
 la nostra cultura. Així ma-

Amb na Miquela lo de menys va ser el cafè. Vàrem xerrar per
 espai d'un bon grapat d'hores i vàrem tractar molts de temes. De
 fet la vos podria presentar des de caires ben diferents: Com a
 veu nascuda dins el moviment de la Nova cançó, com a compositora
 tant de sentits poemes com de belles tonades, com a educadora o
 com a recolectora de cançonística popular. Però ja que el mes pas-
 sat vos parlava del nou disc de "Música Nostra" -Vetlades d'anta-
 ny- aprofit l'avinentesa per fer-vos conèixer el grup més d'aprop
 gràcies a aquesta xerrada amb la seva veu femenina.

teix pretenim fer música ben feta i, si pot
 ser, música mallorquina.

Què entens per música "mal feta"?

Aquella que se pretén disfressar d'una
 cosa típica antiga i que, per exemple, no so-
 ni afinat. El fet que un vellet d'un poble
 toqui un guitarró i canti una jota crec que
 és una cosa molt maca i és una cosa viva i
 és una cosa que ha perdurat. Però des del
 moment que vols tenir contacte amb un públic
 i vols oferir una música per avui, ha de
 ser una música que tenguí una bona harmo-
 nització, partint d'una afinació correctís-
 sima, una arranjaments lo més rics i lo
 més dins un estil concret, diguem-li "medi-
 terrani" en aquest cas. La música dolenta
 no arriba a la gent en cap aspecte. No bag-
 ta fer una cançó graciosa o divertida. Crec
 que ha de ser divertida, graciosa i ben fe-
 ta, ben tocada, ben cantada i ben harmoni-
 zada...

Quin tractament, quina preparació do-
 nau a les cançons des que se vos oorr fer-
 ne una fins que la presentau al públic o
 la gravau?

Un tractament de molt d'assaig. Jo no
 escric música, però en Toni i n'Enric sí.
 Aleshores plantejam primer una estructura
 de la cançó: Això què és? Tal cosa; com
 l'hem de fer?, hem de fer introducció? idè
 s'escriu s'introducció. Bé ara aquí entrem
 ses veus, tu que fas? primera veu, segona,
 i ens repartim el cant. I una vegada estru-
 turada feim, diguem, ets adornos. I molt
 d'assaig Abans d'estrenar una cançó està
 ben païda.

L'espai ens condiciona, el tema no
 s'ha acabat. Qualsevol dia haurem de tor-
 nar-hi. Gràcies, Miquela. Gràcies, Música
 Nostra.

Biel.--

IMATGES

DE

LA

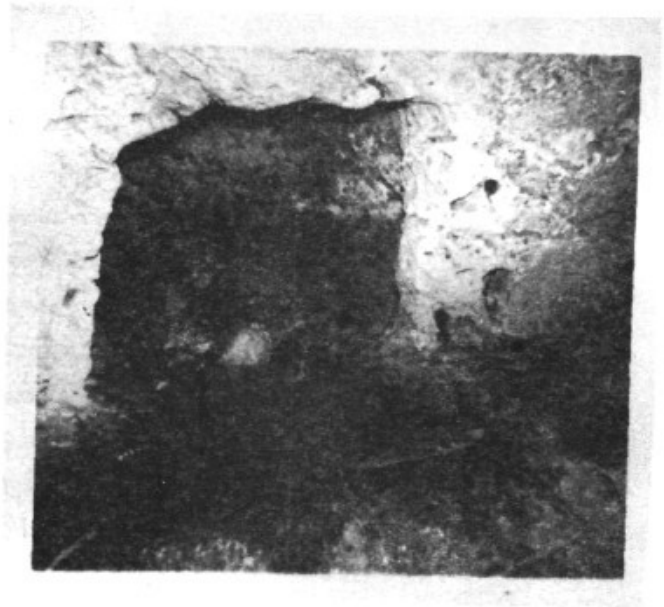
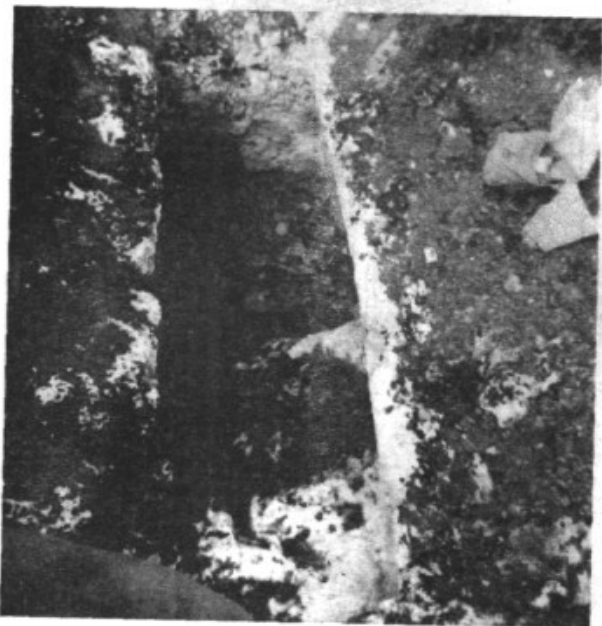
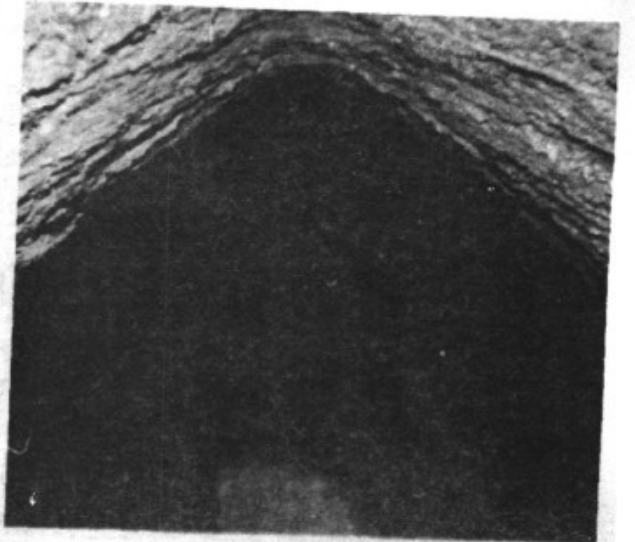
VILA

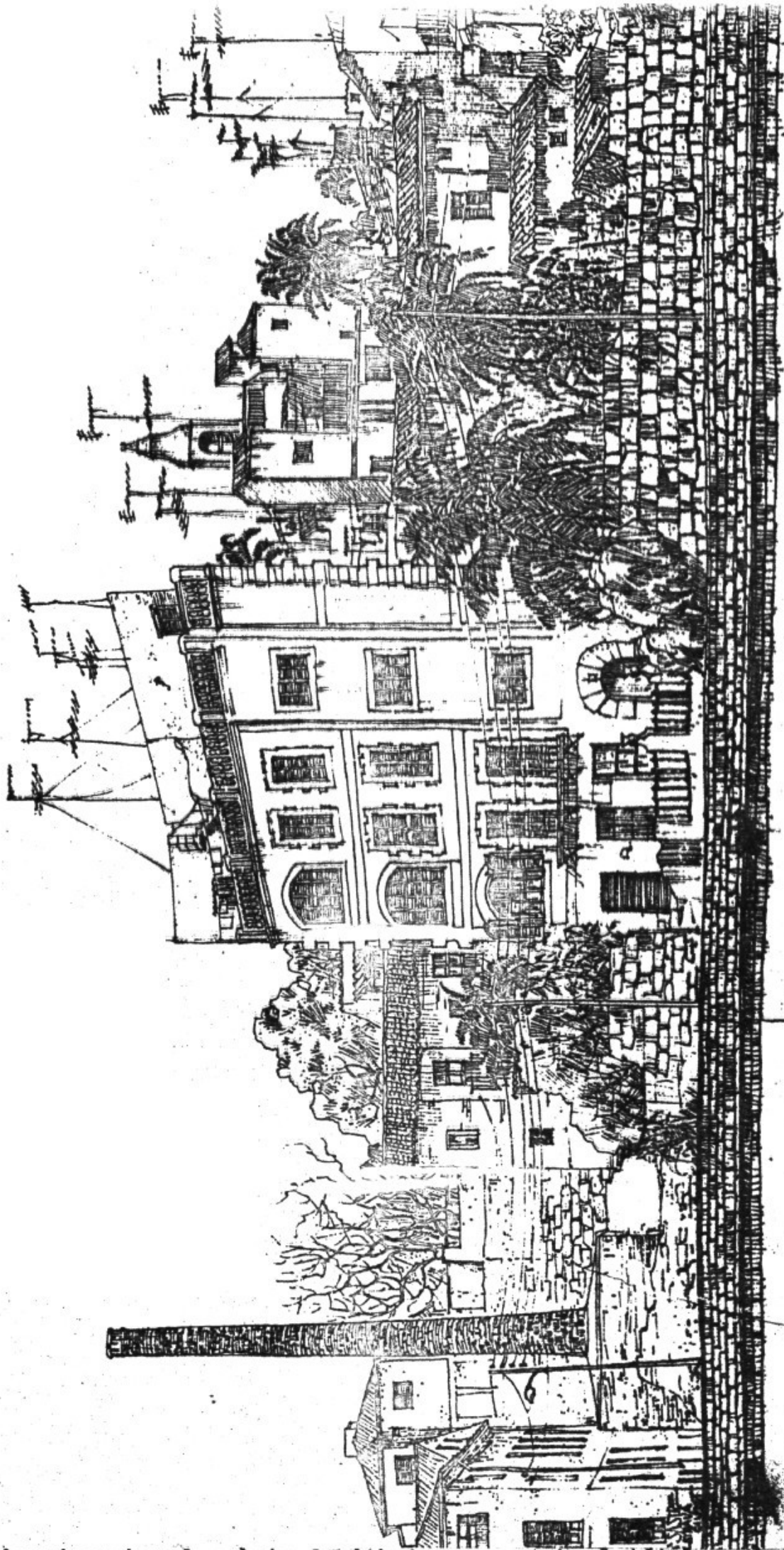

La Naveta de Son Caulelles

Vet aquí una tomba prehistòrica. El millor i més antic monument del nostre terme. Aquesta cova artificial només ens guanya de quatre mil anys. A les imatges veim la boca i els escalons que condueixen a l'entrada, un nínxol tallat al costat i una visió del sòtil per la qual podem entendre fàcilment d'on li ve el nom: la forma de V invertida és senzillament perfecta. Què en sabien de molt els nostres primers pares! El que hi ha dedins no són restes arqueològiques, no, sinó les deixalles de la gent que ignora el valor d'aquest lloc.

Biel.--

Amb aquest d'avui acabam la sèrie de dibuixos que amb el títol genèric de "Guia escèptica de Ciutat" ens ha oferit en Vicenç Sastre des del gènere del..., amb la col.laboració explicativa de Jaume Llabrés. Tancam amb l'agraïment ambdós alhora que els encoratjam a decidir-se a enllestir la guia escèptica de Marratxí. Fins prest.